

som det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), lægger særlig Vægt paa, at det er ønskeligt, at Bankvirksomheden ikke monopoliseres i enkelte stærke Bankers eller Banksammenslutningers Hænder, bør de Banker, der oprettes, ikke være for smaa og svage. En lille Bank vil ikke være i Stand til at gøre sig gældende, og den Støtte, som man netop for lokale Interesser eller visse bestemte Kredse af erhvervsdrivende ønsker at have i en Bank, vil svigte, naar Bankens Kapital er alt for ringe.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) fremdrog yderligere nogle Spørgsmaal vedrørende Punkter, som fandtes i det tidligere Lovforslag, men som er udeladte i det nærværende. Jeg maa imidlertid minde det ærede Medlem om, at siden Lovforslaget i 1915 laa paa Tingets Bord, er der vedtaget en Lov om Aktieselskaber, og denne indeholder en Række Bestemmelser, som gælder for alle Aktieselskaber, ogsaa for Banker. Det ærede Medlem vil finde de Forskrifter angaaende Revisorernes Adgang til at forlange Oplysninger, som han savnede i dette Lovforslag, i Loven om Aktieselskaber, og denne bliver selvfølgelig gældende for Bankerne foruden de særlige Regler, som dette Lovforslag indeholder.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen mente, at det muligvis) er for kort en Frist, der er givet, naar det forlanges, at de bestaaende Banker skal have bragt deres Vedtægter i Overensstemmelse med denne Lov inden 3 Maaneder efter dens Ikrafttræden. Lovforslaget siger, at Loven træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Stadfæstelse. Der er altsaa givet 6 Maaneder, og jeg skulde antage, at dette vil være tilstrækkeligt til at kunne bringe Vedtægterne i Orden, men det er jo et underordnet Spørgsmaal, om man vil indrømme en længere Frist.

Hvad angaar den Forskrift i § 7, at den indbetalte Kapital med Tillæg af Reserverfond og dermed ligestillede Fonds skal udgøre mindst en Tiendedel af Bankens samlede Gældsforpligtelser, maa det erindres, at forsaavidt angaar Banker, der allerede bestaar ved Lovens Ikrafttræden, kommer denne Bestemmelse ikke til Anvendelse før 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Det synes mig at være en meget rundelig Tid, der her er givet. Og at en egen Kapital af 10 pCt. overfor alle Bankens samlede Gældsforpligtelser ikke er for stor, tror jeg ikke, der let kan være Tvivl om.

Det ærede Medlem nævnede, at det i

§ 10 er foreskrevet, at en Bank af de paa Bankbog indsatte Beløb ikke maa yde større Udbytte som Rente eller Bonus, end hvad der til enhver Tid ved Lov maatte blive fastsat som gældende for Indskud paa Kontrabog i Sparekasser. Dette er en Bestemmelse, der kun tilsigter at sige, at *saafremt* Lovgivningsmagten tager det Skridt at ville fastsætte en Maksimalrente for Indskud paa Sparekassebøger, skal den samme Regel ogsaa gælde for Indskud paa Bankbøger; men hvorvidt dette vil ske, staar ganske hen, og Loven giver selvfølgelig i den Henseende intet Løfte. Efter min Opfattelse vilde det være afgjort urigtigt at fiksere en Maksimalrente; men naar man giver Bankerne Ret til at modtage Indskud ganske paa samme Vilkaar og under samme Former som Sparekasserne paa Sparekassebøger, bør samme Regel være gældende i begge Tilfælde.

Hermed tror jeg at have omtalt de væsentlige af de Punkter, som overhovedet kunde give mig Anledning til Bemærkninger. Jeg skal udtale det Haab, at det maa lykkes det Udvalg, der bliver nedsat, uden alt for stort Besvær at naa igennem Lovforslagets Behandling.

Schovelin: Den højtærede Minister nævnede Grunden til, at der i Lovforslagets § 10 i Slutningen er indsat Bestemmelsen om, at af de paa Bankbog indsatte Beløb maa Banken ikke yde større Rente, end hvad der til enhver Tid ved Lov maatte blive fastsat som gældende for Indskud paa Kontrabog i Sparekasser. Jeg har forstaaet dette Forslag fra den højtærede Ministers Side ganske paa den Maade, han har forklaret; men siden nu denne Bestemmelse overhovedet er kommet paa Omtale, ønsker jeg dog gerne at sige, at jeg hellere havde set, at disse Ord ikke havde staaet der. Den højtærede Minister har ellers holdt sin Sti fuldkommen ren med Hensyn til Spørgsmaalet om Maksimalrente, han har ikke villet vide noget af en Maksimalrente at sige, men her synes det mig, at der ligesom er aabnet et Smuthul eller en Sikkerhedsventil i saa Henseende, og det var bedre, at denne Lov eller disse to Love, Sparekasse- og Bankloven, overhovedet ikke bar det mindste Spor af, at der kunde være Tale om nogen Sinde at skride til noget saa absurd som at fastsætte en bestemt Rente for Indskud paa Kontrabog i Sparekasser. Og skulde det en Gang ske, at man fik en Lovgivningsmagt, der var taabelig nok dertil, er jeg overbevist om, at den nok skulde hitte paa at sætte denne